

ДОДАТОК
Вимоги до оформлення звіту з науково-дослідницької практики
по проекту
“Географія греко-католицьких спільнот та душпастирської діяльності підпільних священників у 1945-1989 рр.”

ЗВІТ ЗАРАХОВУЄТЬСЯ ЛИШЕ У ПИСЬМОВІЙ ФОРМІ!!!!

I. На титульній сторінці мають бути зазначені:

- назва проекту;
- прізвище та ім'я студента, курс, відділення;
- список опрацьованих інтерв'ю в порядку зростання номеру справи:

Інтерв'ю з ким, від дата інтерв'ю, місце інтерв'ю. Інтерв'юер: прізвище та ім'я. // Архів Інституту Історії Церкви (далі - АІЦ), П-шифр справи. – загальна кількість сторінок роздруку інтерв'ю (**див.: Зразок 1**).

II. Представлення опрацювання роздруку інтерв'ю:

1. Подати коротку інформацію про оповідача: рік і місце народження; місце проживання на момент інтерв'ю. Для священників також зазначити рік, місце священничих свячень і святителя.
2. Вибрана з інтерв'ю інформація повинна, по можливості, містити:

- прізвище та ім'я підпільного священника;
- прізвища та ім'я осіб, що належали до підпільної греко-католицької спільноти та назви населених пунктів (райони міста, вулиць, адреса);
- назву населеного пункту, в якому жив підпільний греко-католицький священник;
- назви населених пунктів/місцевостей, в яких підпільний греко-католицький священник душпастирював;
- вказати роки/період.

ВАЖЛИВО: В кінці кожної інформації в дужках обов'язково слід вказувати номер сторінки/сторінок роздруку інтерв'ю, звідки її взято.

Зразок 1.

Список опрацьованих інтерв'ю:

1. Інтерв'ю з єп. Филимоном Курчабою ЧНІ, від 2.06.1993, с. Великосілки Львівська обл. Інтерв'юер: Смолюк С. // АІЦ, П-142. - 42 с.
2. Інтерв'ю з п. Богданною Пилипчук від 25.03.2002, м. Львів. Інтерв'юер: Купчик Л. // АІЦ, П-1428. - 45 с.
3. ...

Зразок 2.

1. Єп. Филимон Курчаба ЧНІ, 1913 р.н., с. Желихів Великий (с. Великосілки Кам'янко-Буського району Львівської області, зараз – вул. Замарстинівська м. Львова);

1937 – священичі свячення в Бельгії, святитель – єп. Миколай Чарнецький;

1985 – єпископська хіротонія у кімнаті єп. Стернюка Володимира на вул. Чапаєва у Львові;

м. Львів, вул. Замарстинівська

єп. Филимон Курчаба ЧНІ – 1939-41 рр. – на парохії в с. Тяглові Сокальського р-ну, на самій границі над р. Солокією. Одночасно з ним заступали по сусідству парохів також редемптористи “*о. Ширій - в Прусинові, о. [Володимир] Поротко – в Куличкові*, то напроти Белза“ (с. 12).

1944-1948 – в монастирі на **Голоско**, до 12.05.1947 – відправляв у каплиці на **Збоїськах** (с. 17-18).

1948– вивезений разом з іншими редемптористами з Голоска до **Унівської студитської Лаври**, де перебував і душпастирював до закриття монастиря 6 вересня 1950 р. (с. 19-20).

з 1950 р. – після арешту *о. Рудки Василя* – протоігумен ЧНІ до 1990 р. (с. 21).

Консульторами протоігумена “були *отець Леб'як*, небіжчик, що на Личакові спочиває, і *отець Репетило* також похоронений коло Николая Чарнецького“ (с. 27).

Проживав з 1950 р. у родинному с. Великосілки, доїжджав і душпастирював у м. **Львові** (ЧНІ та опіка сестрами св. Йосифа¹), до м. **Буська** - опікувався сестрами св. Йосафата, та до с. Зимна Вода – опікувався сестрами ЧСВВ²; підтримував контакт з іншими редемптористами, опікувався новиками і братами, серед них були і майбутні *оо. Михайл Винницький і Євстахій Смаль* (с. 19, 21-22, 29).

За час його урядування було куплено нові доми: “у **Львові, на вулиці Лісній**. І там замешкало 4-ох з наших - прописалися. Ну і іншу ще таку садибу купили в **Зимній Воді**, там мали можливість сходитися“ (с. 22).

¹ С.С.: То найбільше Вам допомагала **сестра Андрея**, та?

о.К.: Сестра менше, бо вона тут була на роботі. Ну, та була **Філомена, Філотея**, такі в Збоїськах були, **Ніоніля, Стефанія**, а там в Винниках – **Григорія** (с. 29). Мені по більшій часті пекли сестри-йосифітки в Збоїськах, там була настоятелька така, що потім аж дожила до сотнього року, **сестра Неоніля**. Вона то вміла добре і пекти, і краяти, так що вона мені по більшій часті, а якщо ні, то сестри милосердя ті, що в шпиталі працювали (с. 32).

² В Зимній Воді знову сестри-василіянки – **сестра Соломія, Софронія, Матрона (сміється), Катерина**. То вже ті і з перед війни сестри старші, як **Софронія** і та, а ті потім вже пізніше, що їх увлекали і ставали вони сестрами. Можна заглянути в список їхній, чуть не всі. **Йоанна** така була, учителька, що дуже активна була. А свого роду костюл, то був таким також своїм центром, бо вони там ходили на службу Божу, по більшій часті, між собою тоді стрічалися і могли передавати відомості, могли те чи друге поручати (с. 29).

У **с. Зимна Вода** діяла підпільна семінарія ЧНІ, там, зокрема, готувалися до священства **о. Іван Данько (с. 23)**. Серед викладачів були: **єп. Миколай Чарнецький** (літургійні науки, моральне богослов'я), **о. Петро Козак**.

У 1989 р. їздив із делегацією єпископів УГКЦ до **Москви** (с. 39-40).

о. Рудка Василь ЧНІ – був арештований, потім - на засланні у Сибірі. В 2 пол. 1950-х рр. після скасування прописки в Україні повернувся до **м. Прокоп'євськ (РФСР)**, де душпастирював і помер. Перепохований в 1990-х рр. на Личаківському цвинтарі (с. 6).

о. Козак Петро ЧНІ – був депортований на Сибір. У 1956 р. повернувся до України і прописався у **с. Зимна Вода біля м. Львова**. Титулярний єпископ, помічник єп. Володимира Стернюка ЧНІ (с. 6). Викладав моральне богослов'я у підпільній семінарії ЧНІ у Зимній Воді (с. 25).

о. Мисак ЧНІ – “арештований, був на Сибіру. Повернувши, щось зо два роки був тут у Львові і його тожє виписали, вигнали зі Львова і він опинився в **місті Вінниці** і там також яко священник, яко місіонер працював... Так що “його вважали місіонарем цілого Поділля“. Помер у Вінниці. “А його ми перевезли до його рідного села, до Тишиці. Тишиця – це такий хутір коло Добротвора“ (с. 7).

о. Якимович Миколай – старенький священник, у 1950-х рр. таємно душпастирював у **м. Львові**: “він тоді старався ще помагати своїм парохіянам і в **костелі**: сповідав так в бічній десь, в кутику, в бічній капличці, але потім, розуміється, і це заборонили“ (с. 21).

єп. Миколай Чарнецький ЧНІ – у 1956 р. повернувся до **м. Львова**, а в 1959 р. помер. “Ми його примістили спочатку, як він вернув тільки, такий ледь живий, таки в 3-й лікарні. Там сестри ще працювали, сестри ті, так звані бельгійки чи сестри милосердя. Його підживили, і він ще трошки, три роки жив. Його також зуміли примістити таки у Львові, прописали на **Вечірній вулиці**, там навпроти кульпарківського заведення“. Єпископ рукопожив там протягом 3-х років багатьох священників, зокрема: **єп. Павла Василика, о. Петра Пиріжка** (с. 23).

Брат Косма ЧНІ - жив разом три роки і прислугував **кир Николаю Чарнецькому**, тому знав багато людей і його знали. Працював медбратом на **Кульпаркові у Львові**. “Бувало також вартував там, щоби хворих відвідав священник і можна їх ще більше розположити душевно, висповідати навіть чи запричащати по шпиталях“. Бував у катедрі і вірні знали, що

він може знайти священика і обслужити. Провадив катехизацію діточок, приготував до шлюбу, “тому що він був старший, менше помітний” (с. 32).

Брати респітористи, які проживали і працювали у м. Львові: “**брат Гавриїл**, що тут в **Голоску** був різьб'яр, він працював на... фабриці шахів. Він добрим різьб'ярем був. І другий в шпиталі брат був... в шпиталі Шептицького **брат Пантелеймон**, **брат Альфонс** і ще кілька було братів, котрі були монахами і хотіли бути далше, до кінця, котрі тримали зв'язок, а наше правило якраз мало таку засаду: якраз в часі переслідування найважливіше правило то є тримати зв'язь зі старшими, з настоятелями” (с. 22).

о. Пелюх Михайло ЧНІ – “один з перших вихованців того ювенату отців-респітористів зі Збоїськ”, арештований у Львові у 1948 р. “Повернувши, то працював сторожем в інфекційній лікарні у **Львові**. **Доїздив зі свого села** і там також вже і помер, похований таки в **Зашкові**” (с. 24).

о. Іван Юськів ЧНІ - жив після повернення із заслання в **с. Зимна Вода** (с. 25).

о. Дмуховський ЧНІ – арештований у Львові 1948 р. Після повернення із заслання жив на **Знесінню у Львові**, викладав у підпільній семінарії догматику (с. 25).

єп. Величковський ЧНІ – після повернення із заслання жив у м. **Львові на пл. Возз'єднання 11/3**. Опікувався сестрами ЧСВВ, яким допоміг придбати будинок у **с. Зимна Вода**, давав їм там реколекції. Хіротонізував “бувшого ректора семінара **отця Чорняка**, а також **отця-протоігумена студитів Дейнеку** і одного з респітористів, тобто **отця Петра Козака**. Так що той підпільний командирський состав існував цілий час... А опісля також і **отця Стернюка**” (с. 25-26).

о. Куць Микола ЧНІ – організував у 1980-х рр. підпільну семінарію в м. Самборі (с. 27). Разом з **о. Волошином ЧНІ**, до яких долучився **о. Костюк Микола**, почали відправляти перші публічні богослуження та маївки у м. **Львові** у 1989 р. спершу **на площі біля Успенської Церкви**, а потім – **перед костелом Кармелітів** (суч. церква св. Михаїла) (с. 40).

о. Артемій Цегельський – останній греко-католицький **парох Замарстинова**. Був заарештований. Після заслання повернувся до **м. Львова**, де душпастирював, регулярно слухав і нотував радіопередачі “Радіо Ватикан” (с. 34).

м. Львів – греко-католицькі родини (с. 32):

- родина *Мельник* коло **Підзамча**. В них при сходах таких незамітний вхід був, там дві кімнати було, там і *о. Репетило* приготував навіть [дїтей] до першого Святого Причастя.
- родина *Возняк* на **Замарстинові**;
- родина численна *Вонси* на **Голоско**.

2. Пані Богданна Пилипчук, 1922 р. н., с. Задвір'я Перемишлянського повіту Тернопільського воєводства (суч. Буський р-н, Львівська обл.);

м. Львів.

о. Антін Поточняк – після 1957 р. жив у **м. Стрий Львівської обл.**, потім у 1960-х рр. приїжджав до **м. Долини Івано-Франківської обл.** (с. 33, 35).

2 сестри монахині Зромадження Пресвятої Родини – одна з них, *Романна* працювала старшою медсестрою в поліклініці, – жили у будинку головного лікаря **м. Долина Івано-Франківської обл. Охранчука Сави Романовича** в 1957- поч. 70-х рр. (с. 37).

о. Лесів підпільно відправляв літургії у лісі поблизу **с. Гошів Івано-Франківської обл.** (с. 40). Туди приходило багато людей, зокрема, оповідачка з товаришкою з **м. Долина**.